



UOHSX00FQM1U

## PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE



# ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0016/2022/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-04122/2022/163

Brno 11. 3. 2022

V řízení o rozkladu ze dne 1. 2. 2022 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne obviněným –

- město **Osek**, IČO 00266558, se sídlem Zahradní 246, 417 05 Osek,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0522/2021/VZ, č. j. ÚOHS-02696/2022/500 ze dne 24. 1. 2022 vydanému ve společném řízení o přestupcích,

ve věci možného spáchání přestupků podle § 269 odst. 2 zákona v souvislosti s uveřejněním Dodatku č. 1 ze dne 19. 1. 2019, Dodatku č. 2 ze dne 12. 2. 2019, Dodatku č. 3 ze dne 29. 4. 2019, Dodatku č. 4 ze dne 22. 7. 2019 a Dodatku č. 5 ze dne 18. 9. 2019 ke Smlouvě o dílo uzavřené dne 3. 10. 2018 se Stavební firmou NAO s. r. o., IČO 47784776, se sídlem K Vápence 448, 415 03 Teplice – na realizaci veřejné zakázky s názvem „**Oprava a zateplení pavlačového bytového domu Sokolská č.p.530, Osek**“, zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídky ze dne 4. 5. 2018, která byla uveřejněna na profilu zadavatele téhož dne pod systémovým číslem P18V10000254, a v souvislosti s uveřejněním Dodatku č. 1 ze dne 19. 1. 2019, Dodatku č. 2 ze dne 18. 3. 2019, Dodatku č. 3 ze dne 26. 4. 2019 a Dodatku č. 4 ze dne 1. 7. 2019 ke Smlouvě o dílo uzavřené dne 29. 10. 2018 se Stavební firmou NAO s. r. o., IČO 47784776, se sídlem K Vápence 448, 415 03 Teplice – na realizaci veřejné zakázky s názvem „**Revitalizace autocampu**“, zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídky ze dne 27. 7. 2018, která byla uveřejněna na profilu zadavatele téhož dne pod systémovým číslem P18V10000480,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0522/2021/VZ, č. j. ÚOHS-02696/2022/500 ze dne 24. 1. 2022

**p o t v r z u j i**

a podaný rozklad

**z a m í t á m.**

## **ODŮVODNĚNÍ**

### **I. Zadávací řízení**

1. Obviněný – město Osek, IČO 00266558, se sídlem Zahradní 246, 417 05 Osek, (dále jen „**obviněný**“ nebo „**zadavatel**“) – zahájil dne 4. 5. 2018 podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“ nebo „**zákon č. 134/2016 Sb.**“)<sup>1</sup>, uveřejněním výzvy k podání nabídky z téhož dne na profilu zadavatele dostupného na internetové adrese <https://osek.profilzadavatele-vz.cz/> (dále jen „**profil zadavatele**“) pod systémovým číslem P18V10000254 zadávání podlimitní veřejné zakázky s názvem „Oprava a zateplení pavlačového bytového domu Sokolská č.p.530, Osek“ ve zjednodušeném podlimitním řízení (dále jen „**veřejná zakázka 1**“).
2. Dne 3. 10. 2018 obviněný uzavřel Smlouvu o dílo na veřejnou zakázku 1 (dále jen „**smlouva o dílo 1**“), a to s vybraným dodavatelem – Stavební firma NAO s. r. o., IČO 47784776, se sídlem K Vápence 448, 415 03 Teplice, (dále jen „**vybraný dodavatel**“). Předmětem smlouvy o dílo 1 je oprava a zateplení pavlačového bytového domu spolu s instalací nové klempířské konstrukce, renovací zařízení ochrany proti blesku, rozšíření elektroinstalace či instalací nového zvonkového tabla.
3. Obviněný uzavřel dne 19. 1. 2019 s vybraným dodavatelem Dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo 1, dne 12. 2. 2019 uzavřel Dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo 1, dne 29. 4. 2019 uzavřel Dodatek č. 3 ke smlouvě o dílo 1, dne 22. 7. 2019 uzavřel Dodatek č. 4 ke smlouvě o dílo 1 a dne 18. 9. 2019 uzavřel dodatek č. 5 ke smlouvě o dílo 1.
4. Obviněný zahájil dne 27. 7. 2018 uveřejněním výzvy k podání nabídky z téhož dne na profilu zadavatele pod systémovým číslem P18V10000480 zadávání podlimitní veřejné zakázky „Revitalizace autocampu“ ve zjednodušeném podlimitním řízení (dále jen „**veřejná zakázka 2**“).

---

<sup>1</sup> Pozn.: Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 53 odst. 1 zákona v návaznosti na § 273 zákona.

5. Dne 29. 10. 2018 obviněný uzavřel s vybraným dodavatelem Smlouvu o dílo na veřejnou zakázku 2 (dále jen „**smlouva o dílo 2**“). Předmětem smlouvy o dílo 2 je vybudování nových chatek a provedení kanalizace s prodloužením příjezdové komunikace.
6. Obviněný uzavřel dne 19. 1. 2019 s vybraným dodavatelem Dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo 2, 18. 3. 2019 uzavřeli Dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo 2, dne 26. 4. 2019 uzavřeli Dodatek č. 3 ke smlouvě o dílo 2 a dne 1. 7. 2019 uzavřeli Dodatek č. 4 ke smlouvě o dílo 2.
7. Předmětné dodatky k oběma veřejným zakázkám zadavatel uveřejnil dne 9. 6. 2020.

## II. Řízení o přestupcích vedená Úřadem

8. Vzhledem k tomu, že Úřad považoval skutková zjištění z předložených materiálů za dostatečná a považoval za prokázané, že se obviněný dopustil přestupků podle § 269 odst. 2 zákona, zahájil řízení o přestupcích postupem podle § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) vydáním příkazu sp. zn. ÚOHS-S0523/2021/VZ, č. j. ÚOHS-38080/2021/500/Alv ze dne 11. 11. 2021 (dále jen „**příkaz 1**“).
9. Výroky I až V příkazu 1 Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupků podle § 269 odst. 2 zákona tím, že dodatky č. 1 až 5 ke smlouvě o dílo 1 neuveřejnil podle § 219 odst. 1 zákona na profilu zadavatele ve lhůtě do 15 dnů od jejich uzavření, ale učinil tak až dne 9. 6. 2020. Výrokem VI příkazu 1 Úřad uložil obviněnému za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I až V příkazu 1 pokutu ve výši 15 000 Kč.
10. Proti příkazu 1 podal obviněný dne 19. 11. 2021 odpor z téhož dne (dále jen „**odpor 1**“).
11. Vzhledem k tomu, že Úřad považoval skutková zjištění z předložených materiálů za dostatečná a považoval za prokázané, že se obviněný dopustil přestupků podle § 269 odst. 2 zákona, zahájil řízení o přestupcích postupem podle § 150 odst. 1 správního řádu vydáním příkazu sp. zn. ÚOHS-S0522/2021/VZ, č. j. ÚOHS-38076/2021/500/Alv ze dne 11. 11. 2021 (dále jen „**příkaz 2**“).
12. Výroky I až IV příkazu 2 Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupků podle § 269 odst. 2 zákona tím, že dodatky č. 1 až 4 ke smlouvě o dílo 2 neuveřejnil podle § 219 odst. 1 zákona na profilu zadavatele ve lhůtě do 15 dnů od jejich uzavření, ale učinil tak až dne 9. 6. 2020. Výrokem V příkazu 2 Úřad uložil obviněnému za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I až IV příkazu 2 pokutu ve výši 15 000 Kč.
13. Proti příkazu 2 podal obviněný dne 19. 11. 2021 odpor z téhož dne (dále jen „**odpor 2**“).
14. Dne 6. 1. 2022 vydal Úřad usnesení, kterým podle § 140 odst. 1 správního řádu správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0522/2021/VZ a sp. zn. ÚOHS-S0523/2021/VZ spojil do společného správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0522/2021/VZ.

## III. Napadené rozhodnutí

15. Dne 24. 1. 2022 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0522/2021/VZ, č. j. ÚOHS-02696/2022/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
16. Ve výrocích I až V napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný v souvislosti se zadávacím řízením na veřejnou zakázku 1 dopustil přestupků při uveřejnění podle § 269 odst. 2 zákona tím, že dodatky č. 1 až 5 ke smlouvě o dílo 1, kterou uzavřel dne 3. 10. 2018

s vybraným dodavatelem, neuveřejnil podle § 219 odst. 1 zákona na profilu zadavatele ve lhůtě do 15 dnů od jejich uzavření, ale učinil tak až dne 9. 6. 2020.

17. Ve výrocích VI až IX napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný v souvislosti se zadávacím řízením na veřejnou zakázku 2 dopustil přestupků při uveřejnění podle § 269 odst. 2 zákona tím, že dodatky č. 1 až 4 ke smlouvě o dílo 2, kterou uzavřel dne 29. 10. 2018 s vybraným dodavatelem, neuveřejnil podle § 219 odst. 1 zákona na profilu zadavatele ve lhůtě do 15 dnů od jejich uzavření, ale učinil tak až dne 9. 6. 2020.
18. Výrokem X napadeného rozhodnutí Úřad uložil obviněnému podle § 268 odst. 2 písm. b) zákona za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I až IX pokutu ve výši 25 000 Kč.
19. Výrokem XI napadeného rozhodnutí Úřad uložil obviněnému podle § 79 odst. 5 správního řádu v návaznosti na § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
20. V odůvodnění výroků I až IX napadeného rozhodnutí Úřad nejdříve uvedl relevantní ustanovení zákona a shrnul zjištěné skutečnosti ve vztahu k oběma veřejným zakázkám. Dále konstatoval, že má za prokázané, že se obviněný dopustil přestupků při uveřejňování podle § 269 odst. 2 zákona tím, že v souvislosti s uzavřením výše specifikovaných dodatků ke smlouvám o dílo uzavřeným na předmět veřejné zakázky 1 a veřejné zakázky 2 nesplnil povinnost uveřejnění dle § 219 odst. 1 zákona, když dotčené dodatky k oběma smlouvám o dílo neuveřejnil na profilu zadavatele v zákonné lhůtě 15 dnů od jejich uzavření, přičemž předmětné dodatky obviněný uveřejnil na profilu zadavatele až dne 9. 6. 2020. Tímto postupem obviněný naplnil skutkovou podstatu přestupků při uveřejňování podle § 269 odst. 2 zákona.
21. V odůvodnění výroku X napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že odpovědnost obviněného za přestupky nezanikla, horní hranice možné pokuty činí 1 000 000 Kč, a že při určení výměry pokuty přihlédl k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Úřad po zvážení všech okolností případu vyhodnotil závažnost přestupků obviněného jako nízkou. Úřad při stanovení výše pokuty zohlednil jako polehčující okolnost skutečnost, že obviněný samotné smlouvy uveřejnil v zákonem stanovené lhůtě, tedy o přidělení veřejných zakázek a jejich předmětu plnění byla veřejnost včasným uveřejněním informována a k porušení zákonné povinnosti došlo výlučně v souvislosti s uzavíranými dodatky 1 až 5 ke smlouvě o dílo 1 a dodatky č. 1 až 4 ke smlouvě o dílo 2. Jako přitěžující okolnost vzal Úřad v potaz fakt, že obviněný spáchal přestupky uvedené ve výrocích I, III až IX napadeného rozhodnutí, kdy se obviněný dopustil totožných přestupků ve smyslu § 269 odst. 2 zákona, tedy přestupků souvisejících s nesplněním uveřejňovací povinnosti zadavatele. Úřad zohlednil fakt, že obviněný poté, co byl na své pochybení upozorněn, začal podnikat kroky směřující odstranění závadného stavu. Rovněž byl zohledněn fakt, že obviněný k získání přístupu k předmětným zakázkám na profilu zadavatele (o což se snažil v návaznosti na upozornění Krajským úřadem Ústeckého kraje na své pochybení) nezaujal natolik aktivní přístup, aby v co nejkratším čase zajistil nové přístupy a mohl dotčené dodatky na profilu zadavatele uveřejnit a uskutečnil kroky, aby došlo alespoň k dodatečnému uveřejnění dodatků. V neposlední řadě Úřad zohlednil dobu, která uplynula od spáchání jednotlivých přestupků, dále jejich souběh a ekonomickou situaci obviněného.

#### IV. Rozklad

22. Dne 1. 2. 2022 Úřad obdržel rozklad obviněného z téhož dne proti všem výrokům napadeného rozhodnutí (dále jen „rozklad“). Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 24. 1. 2022. Konec 15denní odvolací lhůty dle § 83 správního řádu připadl na úterý 8. 2. 2022. Obviněný tedy podal rozklad v zákonné lhůtě.
23. Obviněný v úvodu rozkladu upozorňuje na to, že již v odporu proti příkazu argumentoval tím, že přestupek nebyl spáchán úmyslně, dále že byl spáchán prvně, a že obviněný sám ihned po zjištění nedostatku zjednal nápravu.
24. Obviněný v rozkladu namítá, že napadené rozhodnutí bylo ještě přísnější než původní rozhodnutí, resp. příkaz, když uloženou pokutu zvýšilo z 15 000 Kč na 25 000 Kč. Obviněný dodává, že mezi okolnostmi, které vzal Úřad při zvažování výše sankce nesprávně v úvahu, byla mimo jiné skutečnost, že obviněný byl za spáchání přestupku tohoto druhu trestán opakovaně, což Úřad konstatoval v bodě 79 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
25. Následně obviněný poukazuje na to, že Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že obviněný spáchal přestupek opakovaně, přičemž bylo odkázáno na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-26201/2021/500/Alv ze dne 3. 8. 2021, kterým byla uložena sankce ve výši 5 000 Kč. Obviněný zdůrazňuje, že pachatelem přestupku specifikovaným v rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-0317/2021/VZ, č. j. ÚOHS-26201/2021/500/Alv ze dne 3. 8. 2021 (dále jen „příkaz ze dne 3. 8. 2021“) je však jiný Osek, tedy odlišný subjekt, než je obviněný v šetřeném případě.
26. Obviněný v závěru rozkladu akcentuje, že se přestupku dopustil poprvé, a že uložená sankce je tudíž nepřiměřeně vysoká, což dovozuje právě z výše sankce uvedené v příkazu ze dne 3. 8. 2021. Obviněný označuje sankci za nepřiměřeně vysokou, když k určení její výše Úřad použil právě mj. nesprávný argument, že se obviněný dopustil předmětného přestupku opakovaně. Obviněný má tedy za to, že argumentací uplatněnou v rozkladu zpochybnil správnost úvahy Úřadu použité při rozhodování o výši sankce.

#### Závěr rozkladu

27. Obviněný navrhuje, aby předseda Úřadu přehodnotil napadené rozhodnutí zejména s ohledem na výši uložené sankce a žádá o snížení uložené pokuty.

#### V. Řízení o rozkladu

28. Úřad po doručení rozkladu neshledal důvody pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí podle § 87 správního řádu, a proto podle § 88 odst. 1 téhož zákona předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

#### Stanovisko předsedy Úřadu

29. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „ZOP“) přezkoumal napadené rozhodnutí v plném rozsahu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.

30. Úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, ZOP a správním řádem, když rozhodl, že se obviněný dopustil přestupků uvedených ve výrocích I až IX napadeného rozhodnutí a uložil obviněnému výrokem X napadeného rozhodnutí pokutu ve výši 25 000 Kč a výrokem XI napadeného rozhodnutí uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
31. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k zamítnutí rozkladu a potvrzení všech výroků napadeného rozhodnutí.

#### **VI. K důvodům potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí rozkladu**

32. Úvodem je třeba konstatovat, že námitky v rozkladu obviněného směřují svým obsahem pouze do výroku X napadeného rozhodnutí, tj. proti výši nepravomocně uložené pokuty.
33. Obviněný ve svém rozkladu *de facto* uvádí výčet okolností, které dle jeho názoru měly být zohledněny při stanovení výše pokuty a které ve svém souhrnu odůvodňují, aby byla uložená pokuta snížena. Obviněný přitom současně výslovně nezpochybňuje skutečnost, že spáchal předmětné přestupky.
34. Při určení druhu a výměry správního trestu dle § 37 písm. a), b), c) a g) ZOP přihlédně Úřad zejména k povaze a závažnosti přestupku; k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení; k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem; u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti a dalším skutečnostem.
35. Podle § 38 písm. a), b), c), d), f) a g) ZOP je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, k jehož porušení nebo ohrožení spáchaným přestupkem došlo, významem a rozsahem následku přestupku, způsobem a okolnostmi spáchání přestupku, jakož i délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání nebo protiprávní stav a počtem jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku.
36. Závažnost předmětných přestupků a její jednotlivé aspekty Úřad posoudil v bodech 71 až 81 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Úřad zcela správně upozornil na to, co lze pod pojem závažnost podřadit, přičemž rozebral jednotlivé aspekty tohoto neurčitého právního pojmu, a dospěl k závěru, že stupeň škodlivosti přestupků je v daném případě dán porušením zákonem chráněného zájmu na tom, aby byla veřejnost včas informována o povaze změn, které byly sjednány předmětnými dodatky k oběma smlouvám o dílo.
37. Z napadeného rozhodnutí je tedy zřejmé, že Úřad přihlédl v bodech 52 až 60 odůvodnění napadeného rozhodnutí k povaze a závažnosti přestupků. Úřad správně konstatoval, že obviněný spáchal přestupky tím, že dodatky č. 1 až 5 ke smlouvě o dílo 1 a dodatky č. 1 až 4 ke smlouvě o dílo 2 neuveřejnil podle § 219 odst. 1 zákona na profilu zadavatele ve lhůtě do 15 dnů od jejich uzavření, ale učinil tak ve všech 9 případech až dne 9. 6. 2020.
38. Úřad následně v bodě 75 odůvodnění napadeného rozhodnutí přihlédl jako k polehčující okolnosti, že obviněný samotné smlouvy uveřejnil v zákonem stanovené lhůtě, tedy o přidělení veřejných zakázek a jejich předmětu plnění byla veřejnost včasným uveřejněním informována a k porušení zákonné povinnosti došlo výlučně v souvislosti s uzavíranými dodatky č. 1 až 5 ke smlouvě o dílo 1 a dodatky č. 1 až 4 ke smlouvě o dílo 2.

39. V šetřené věci ke spáchání přestupků (uvedených ve výrocích I až IX napadeného rozhodnutí) obviněným docházelo postupně, a to ode dne 5. 2. 2019 do dne 4. 10. 2019, kdy byl spáchán poslední z devíti šetřených přestupků. Od doby spáchání přestupků k jejich potrestání tak uplynula doba více než dvou let, přičemž daná skutečnost tak dle Úřadu představuje korektiv výše pokuty ve smyslu rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 123/2013-85 ze dne 9. 4. 2015. Další polehčující nebo přitěžující okolnosti Úřad v šetřené věci neshledal.
40. Úřad v této věci v souladu s judikaturou Ústavního soudu rovněž posuzoval, zda uložená pokuta nemá likvidační charakter. Úřad se z tohoto důvodu zabýval podrobně i majetkovou situací obviněného (viz bod 87 odůvodnění napadeného rozhodnutí), třebaže vycházel údajů obsažených v rozpočtu obviněného pro rok 2021, jelikož jeho rozpočet na rok 2022 nebyl ke dni vydání napadeného rozhodnutí zastupitelstvem obviněného schválen, resp. obviněný v té době hospodařil dle rozpočtového provizoria. Z rozpočtu obviněného na rok 2022, schváleného jeho zastupitelstvem dne 26. 1. 2022 (krátce po vydání napadeného rozhodnutí), jsem zjistil, že obviněný v roce 2022 hospodaří s plánovanými rozpočtovými příjmy ve výši 114 727 000 Kč. Úřad tak vycházel ze schváleného, veřejně dostupného (provizorního) rozpočtu obviněného, který si obstaral z úřední povinnosti, aby si učinil představu o majetkových poměrech obviněného, přičemž příjmy obviněného podle provizorního rozpočtu za rok 2021 (107 232 000 Kč) byly zcela srovnatelné s příjmy, s nimiž kalkuluje již nově schválený rozpočet na rok 2022. Původně plánované příjmy obviněného schválené na rok 2021 tedy sice nebyly příjmem, který obviněný v roce 2022 automaticky obdrží, nicméně pro posouzení přiměřenosti výše pokuty byl ve zdejších případech tento předpoklad dostačující. Obviněný ani neuváděl jiné než Úřadem zjištěné skutečnosti o svých majetkových poměrech. Pokud tedy Úřad nemá jiné podklady (konkrétní tvrzení obviněného nebo jím předložené doklady), je namístě, aby vycházel z podkladů, které si sám obstaral z úřední povinnosti. Úřad přitom v odůvodnění napadeného rozhodnutí dospěl ke správnému závěru, že uloženou pokutu nelze považovat za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu obviněného a v tomto smyslu za nespravedlivou. Jak bylo výše konstatováno, v mezidobí nedošlo k razantnější změně ve výši předpokládaných příjmů obviněného, tedy ke změně, která by mohla vést ke snížení pokuty.
41. V souvislosti s úvahami o adekvátní výši pokuty Úřad v napadeném rozhodnutí rovněž mimo následků spáchaných přestupků a polehčující okolnosti akcentoval ve vztahu k obviněnému nutnost naplnění represivního a preventivního účinku uložené sankce. Při zvážení maximální možné výše pokuty, která mohla být obviněnému uložena podle zákona, tedy částky 1 000 000 Kč, pak uloženou pokutu ve výši 25 000 Kč, což představuje pouze 2,5 % z maximální možné pokuty, nelze považovat za nepřiměřeně vysokou. V uložené pokutě se zřetelně odráží její preventivní funkce, přičemž si daná pokuta zachovává také svou represivní funkci. V tomto směru lze připomenout, že každá peněžitá sankce představuje nepříznivý zásah do majetkové i jiné sféry povinného subjektu, a proto negativně dopadá na jeho další činnost, a tedy i na jeho rozvoj. S přihlédnutím k následkům spáchání daných přestupků, resp. k následkům porušení zákonem chráněného zájmu na tom, aby byla veřejnost včas informována o povaze změn, které byly sjednány šetřenými dodatky k oběma smlouvám o dílo – a byť je závažnost předmětných přestupků nízká – vzhledem k nutnosti naplnění sankčních účinků, zejména předcházení budoucího porušování zákona, nelze výši sankčního postihu zcela minimalizovat.

42. Dále je třeba poukázat na tvrzení obviněného uvedené na str. 2 rozkladu, podle něhož „[p]achatelem přestupku uvedeným v rozhodnutí č.j. ÚOHS-26201/2021/500/Alv ze dne 3.8.2021 je skutečně jiný Osek, tedy jiný subjekt, než jsme my. Pachatelem přestupku ve zmíněném rozhodnutí je obec Osek, IČO 00258954, se sídlem Osek 18, 338 21 Osek. Obviněným z přestupku, tedy osobou podávající rozklad v tomto jednání je však Město Osek, IČ: 002 66 558, sídlem: Zahradní 246, 417 05 Osek“. Je pravdou, že v důsledku administrativního pochybení bylo v bodech 79, 85 a 86 odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně uvedeno, že se obviněný v minulosti již dopustil přestupku při uveřejňování dle § 269 odst. 2 zákona, pročež byl Úřadem zohledněn souběh přestupků spáchaných obviněným. Přestupek sankcionovaný příkazem ze dne 3. 8. 2021, který Úřad nesprávně zohlednil v souběhu s nyní projednávanými přestupky, skutečně nespáchal obviněný. Zohledněný souběh tedy v daném případě neexistuje a nebyl tak důvod v šetřeném případě zohlednit pokutu uloženou za přestupek dle výše specifikovaného příkazu. Úřad tak sice nesprávně zohlednil neexistující souběh přestupků obviněného, předmětné pochybení Úřadu však nemá pro obviněného negativní vliv na výši uložené pokuty, resp. došlo k němu v jeho prospěch – institut souhrnného trestu obecně představuje pro obviněného jisté zvýhodnění při ukládání trestu. V případě uložení souhrnného trestu se totiž přihlédne k pokutě, která byla obviněnému již pravomocně uložena za sbíhající se přestupek. Laicky či zjednodušeně by se dalo říct, že výše již uložené pokuty se zohlední takovým způsobem, že výše pokuty ukládané v rámci souhrnného trestu se „poníží“ právě o tu již uloženou částku. S ohledem na výše uvedené skutečnosti nemůže obstát stěžejní námitka vznesená obviněným v rozkladu, že celková úvaha Úřadu týkající se výše uložené pokuty je s to založit nezákonnost napadeného rozhodnutí (výroku II).
43. Shrnuji, že Úřad při stanovení výše pokuty vzal v úvahu veškeré okolnosti případu, za kterých byl přestupek spáchán (zejména polehčující okolnost uvedenou v bodě 75 napadeného rozhodnutí či okolnost přitěžující uvedenou v bodě 76 napadeného rozhodnutí). Odůvodnění uložené pokuty je v souladu s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 51/2007 ze dne 27. 3. 2008 přezkoumatelné, neboť Úřad zohlednil veškeré skutečnosti, které vyhodnotil jakožto relevantní s ohledem na charakter přestupků, a to včetně jejich individuálního hodnocení. S přihlédnutím ke skutečnostem uvedeným v předchozím bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí a po zvážení všech aspektů dané věci jsem dospěl k závěru, že pokuta, kterou Úřad uložil obviněnému ve výroku X napadeného rozhodnutí, byla stanovena správně a v souladu se zákonem. Výměra pokuty odpovídá významu zákonem chráněného zájmu (blíže viz bod 39 tohoto rozhodnutí), významu a rozsahu následku přestupku (blíže viz bod 39 tohoto rozhodnutí), polehčující okolnosti (viz bod 75 napadeného rozhodnutí), době, která uplynula mezi spácháním přestupků a jejich potrestáním, a rovněž tomu, že má plnit dvě základní funkce právní odpovědnosti – funkci represivní a preventivní. Vzhledem k tomu námitku obviněného, že výše uložené pokuty není přiměřená, nepovažuji za důvodnou. K návrhu obviněného, obsaženému v rozkladu, aby byla uložena pokuta snížena, uvádím, že v případě, že by byla uložena pokuta snížena, nemohla by být dostatečně naplněna funkce pokuty, což ve vztahu ke skutkové podstatě deliktního jednání obviněného nelze považovat za vhodné.



*Přezkoumání výroku X napadeného rozhodnutí ve zbývajícím rozsahu*

44. Podle § 90 odst. 3 ZOP platí, že pokud byl proti příkazu podán odpor, nelze obviněnému v řízení uložit jiný druh správního trestu s výjimkou napomenutí nebo vyšší výměru správního trestu, než mu byly uloženy příkazem; to neplatí, pokud správní orgán v řízení změní právní kvalifikaci skutku. Jak je uvedeno v bodech 9 a 12, resp. 18 odůvodnění tohoto rozhodnutí, výrokem II příkazu 1 uložil Úřad obviněnému pokutu ve výši 15 000, výrokem II příkazu 2 byla uložena pokuta rovněž ve výši 15 000 Kč a výrokem X napadeného rozhodnutí pokutu ve výši 25 000 Kč. Úřad tedy v napadeném rozhodnutí neuložil obviněnému jiný druh nebo vyšší výměru správního trestu, než mu byly uloženy příkazy, čímž dodržel požadavek stanovený v § 90 odst. 3 ZOP.
45. V bodě 66 napadeného rozhodnutí Úřad správně uvedl, že dle § 269 odst. 3 písm. a) zákona lze za přestupek spáchaný obviněným uložit pokutu do 1 000 000 Kč. K tomu v návaznosti na článek 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod dodávám, že druh a výměra sankce za přestupek dle § 269 odst. 2 zákona se od doby, kdy obviněný přestupek spáchal, nezměnily, resp. pozdější právní úprava není v tomto ohledu pro obviněného příznivější.

***K výroku XI napadeného rozhodnutí***

46. V návaznosti na § 98 odst. 1 ZOP jsem rovněž přezkoumal výrok XI napadeného rozhodnutí i přesto, že obviněný v rozkladu vůči tomuto výroku nevznnesl žádné námítky.
47. Po posouzení výroku XI napadeného rozhodnutí konstatuji, že Úřad správně dostal své povinnosti vyplývající z § 95 odst. 1 ZOP, § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, když výrokem XI napadeného rozhodnutí uložil obviněnému povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč.

**VII. Závěr**

48. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem, ZOP a správním řádem, v napadeném rozhodnutí uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití, odůvodnil své závěry vycházející z řádně zjištěného skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a rovněž vycházející ze smyslu a účelu uvedených zákonů, a vypořádal se s argumentací obviněného, a rovněž že řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, je v souladu s právními předpisy, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uvedených v rozkladu obviněného, ani jiných důvodů.
49. Úřad tedy rozhodl správně a v souladu s právními předpisy, když konstatoval, že se obviněný dopustil přestupků uvedených ve výrocih I až IX napadeného rozhodnutí, výrokem X napadeného rozhodnutí uložil obviněnému pokutu ve výši 25 000 Kč a výrokem XI napadeného rozhodnutí povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Vzhledem k tomu jsem napadené rozhodnutí potvrdil a rozklad zamítl.

## **POUČENÍ**

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.  
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

**Obdrží:**

Město Osek, Zahradní 246, 417 05 Osek

**Vypraveno dne:**

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy